

2 Kr. 70 Øre, og for Brugen af sine egne Strudsfjer faar han 1 Kr. pr. Aften. Saadan en Strudsfjer kan han faa godt betalt. Jeg overlader det til ærede Medlemmer at regne ud, hvor meget f. Eks. Dr. Mantzius' Strudsfjer i „Elverhøj" har kostet Staten. Dernæst nævner jeg, at de ikke feuberettigede oppebære 35 Øre, hver Gang de spille med egne Handsker, og Ballettens Damer, der selv skulle holde sig med Sko og Strømper, faa herfor pr. Aften, jeg tror 50 Øre. Disse Ting ere kun Bagateller, men alligevel burde de forandres.

Af større Betydning er derimod Pensioneringen ved det kgl. Teater. Det kgl. Teaters Forsørgelseskasse raader i Øjeblikket over 1,700,000 Kr. Beløbet vokser stadig, da det fast ansatte Personale yder 5 pCt. af deres Gage til Fonden, mens Teatret tilskyder et lignende Beløb plus 2½ pCt. af Teatrets Bruttoindtægt samt Nettoindtægten af to aarlige Forestillinger. Har en Skuespiller tjent ved Teatret i 15 Aar, og afskediges han, faar han i Pension en Trediedel af sin faste Gage, og efter de 15 Aar stiger Pensionen aarlig med 1/60 af Gagen. De kgl. ansatte Skuespillere, som vi kun have 3 af, Olaf Poulsen, Jerndorff og Zangenberg, faa Statspension beregnet til 1/3 af Gagen plus Gennemsnitsindtægten af de 5 bedste Feu-Aar. Denne Pensionsmaade for de ministerielt ansatte Skuespillere er urimelig, fordi deres Pensionsret ikke stiger i Forhold til Fonden; og Fonden stiger ustandseligt, blandt andet fordi de fleste ved Teatret nyansatte Kunstnere engageres midlertidigt uden Ret til Pension, og fordi Pensionsretten for de fast ansatte Kunstnere forspildes, hvis de ikke vedblive at være i 15 Aar en suite ved Teatret. Forlade de Teatret, inden de 15 Aar ere omme, faa de kun udbetalt den Kapital, de selv have indskudt, og Renten, medens Fonden lukrerer ved Teatrets Tilskud. Teaterchefen, der er født Forvalter af Fondens Midler, burde snarest underkaste disse Forhold en kritisk Revision...

Formanden: Da jeg antager, at de fleste ærede Medlemmer gerne ville undgaa Aftenmøde, vil jeg spørge, om det ærede Medlem snart er ved Afslutningen af sit Foredrag.

Johan Knudsen: Ja, jeg skal straks være færdig. Jeg skal til Slutning omtale den pekuniære Side af Projektet om de to Scener paa det kgl. Teater. Som jeg før sagde, mener jeg, at den nuværende Fællesdrift paa een Scene er i højeste Grad uøko-

nomisk, og det er min Overbevisning, at Talescenen, naar den først er rejst, ikke blot ikke vil behøve Tilskud, men at den endogsaa vil give et betydeligt Overskud. Det Indtægtsbudget, som Direktionen har kalkuleret, 642,000 Kr., er efter min Mening ikke sat for højt — Dagmar-teatret har med sine meget lavere Biletpriser indspillet over 1/2 Mill. Kr. i Sæsonen —, og saa vidt jeg kan dømme om det, har man regnet Udgifterne rigeligt. Anneksteatret, Talescenen, vil blive en særdeles rentabel Affære, og med den stærkt stigende Musikinteresse, der nu findes i København, vil Operaen sagtens kunne klare sig med det sædvanlige Stats-tilskud.

Direktionen har taget stærkt Afstand fra den gamle Plan om at indrette Hofteatret til Talescene, idet den gør gældende, at Beliggenheden er uheldig. Jeg tror nu, at Beliggenheden, naar Christiansborg Slot tages i Brug, ikke vil være saa ilde, og jeg tror, at der i Hofteatret kunde indrettes en forholdsvis billig og en meget brugelig Talescene. Derimod kan jeg give Direktionen Ret i, at der ikke paa nogen Maade bør være Tale om at løse den foreliggende Opgave ved at leje eller købe et af Hovedstadens Privatteatre. Man har særlig talt om Dagmar-teatret. Men bortset fra, at Hr. Liebman har lejet det for en Aarrække og neppe er til Sinds at opgive dette Lejemaal, vil Dagmar-teatret af mange Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa, ikke være egnet dertil. Desuden er det langt fra givet, at et lejet Teater kunde afgive nogen sikker Prøve paa en Dobbeltscenes Brugelighed. Publikum vilde ikke anse det lejede Teater for nogen virkelig Del af den nationale Scene, og svarede Indtægten ikke til Forventningen, vilde Fjender af Dobbeltdriften straks raabe op derom.

Naturligvis vilde det bedste være, at Talescenen kom i umiddelbar Forbindelse med det nuværende Teater; Arkitekt Martin Borchs Projekt synes mig i saa Henseende overordentlig tiltalende. Men der er den kedelige Hage ved Hr. Borchs smukke Projekt, at det er meget dyrt. Han anslaaer skønmæssigt Udgiften til en ny Talescene til 1,350,000 Kr. Hertil kommer 800,000 Kr. til Grunden, 150,000 Kr. til Scenens Indretning, 60,000 Kr. til Inventar, 40,000 Kr. til Dekorationer og 100,000 Kr. til forskellige ekstraordinære Udgifter, saa der i alt til Planens Udførelse vil medgaa ca. 2½ Mill. Kr. Selv om der nu vel kan paaregnes store Bidrag fra Københavns Kommune og fra